



Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/8056.**

Benyújtás dátuma: **2019-11-13 10:35**

Parlex azonosító: **CG7270360001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Csányi Tamás (Jobbik)**

**Tisztelt Elnök Úr!**

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az interpelláció címe: "**A nemzet napszámosaiból NER-cselédek, avagy mi a kormányzat célja az új szakképzési törvénnyel?**"

Tisztelt Miniszter úr!

Két kérdést szeretnék röviden körbejárni az új szakképzési törvénnyel kapcsolatban: a közalkalmazotti státusz elvételének témakörét, valamint a bérek emelésének kérdését.

A mai napig nem egyértelmű, hogy a közalkalmazotti státusz elvétele kiket fog érinteni a mindennapokban. Kik lesznek azok, akik ennek a bizonyos mértékig védett státusznak a megszűnésével kell, hogy számoljanak? Csak a szakoktatók vagy a közismereti tárgyakat tanító pedagógusok is?

Kiknek lesz osztályrésze ezután a cselédlét és a teljes kiszolgáltatottság?

Az új szakképzési törvény jelenlegi formájában nem fogalmaz egyértelműen ezzel kapcsolatban, ezért kérem, tegye meg ezt most Ön!

A másik fontos terület a bérek kérdése.

2014-óta a vetítési alap változatlan: 101 500 forint, az akkori minimálbér. 2015-ben ezt az alapot az ígéretük ellenére be is fagyasztották ezen a szinten. Közben a minimálbér minden évben több mint 10 ezer forinttal nőtt, így 2019-ben már 149 000 forint. Nem nehéz kiszámolni, hogy a vetítési alap mindenkorai minimálbérhez igazításával ma egy kezdő főiskolai végzettséggel rendelkező pedagógus 268 000 forintot vinne haza.

Ezzel szemben a tragikus valóság az, hogy a pedagógus bértábla nem éri el a szakmunkás bérminimumot, így azt az említett példa alapján, ki kell egészíteni 195 000 forintra. Minden tisztelettel, de ez azt jelenti, hogy egy kezdő pedagógus annyit visz haza, mint egy szakképzett

takarítónő. És természetesen jelenti azt is, hogy 2019-ben havonta 73 000 forinttal keres kevesebbet egy kezdő pedagógus, annál, mint ami megilletné őt. Ez 37%. És Önök átlagosan 30%-os béremelésről beszélnek, vagyis kevesebbet szándékoznak adni, mint amennyi járna a kollégáknak! És mindezt hatalmas eredményként beállítva, arcpirító, tisztelt Miniszter úr!

Önök béralkuról beszélnek az intézményekben, de végig gondolták ezt?

Képzelnék el egy bértárgyalást, amikor a pedagógus az igazgató asztalára csap, hogy márpedig az ő munkája jóval magasabb órabért is megér, mint amit eddig a bértábla alapján kapott. Adott esetben matematikát tanít vagy idegen nyelvet, amelyek köztudottan hiány szakok a pedagógustársadalomban. Mit tesz akkor az igazgató, hogy teljesíteni tudja az elvárásokat? Megadja számára az emelt óradíjat? Kap rá plusz forrást, mondjuk Önöktől?

Ugye, hogy nem! Akkor miből fogja tudni ezt a komoly problémát megoldani?

Sajnos nagyon egyszerű a válasz: átcsoportosít, magyarul elveszi egy másik kollégától, aki mondjuk kevésbé veri az asztalt vagy kevesebb plusz feladatot vállal az iskolában. Sajnos ma már nem az a kérdés, hogy vállal-e egy pedagógus plusz feladatokat, hanem az, hogy mennyit! Természetesen munkaidőn kívül.

Borul tehát az a status quo, ami azért még tapasztalható volt az intézményekben, hiszen jobbára mindenki a besorolásának megfelelő bért vihette haza a munkája után.

Most azonban Önök mindezt felrúgják: a rendszerbe egy olyan elemet tesznek bele, amely bérfeszültséget generál, kollégát a kolléga ellen fordít. Az amúgy is a végletekig leterhelt, idősödő pedagógustársadalom tagjai között újabb árkokat ásnak, még hozzá előre megfontolt szándékkal.

Jogos tehát a kérdés: mi a célja a kormányzatnak az új szakképzési törvénnyel?

Várom érdemi válaszát!